

การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจ
ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ
B-SLIM Model และการสอนปกติ

A Comparison of English Communication Achievement and Satisfaction of
Primary 5 students Using B-SLIM Model and
Traditional teaching method

อัญรัตน์ นุ่นจิ้น

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) เปรียบเทียบผลการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนโดยวิธีปกติ และ (2) เปรียบเทียบความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนโดยวิธีปกติ โดยกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยในครั้งนี้คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาลบ้านบางม่วง จำนวน 2 ห้องเรียน ซึ่งสรุปผลการวิจัยได้ดังนี้ (1) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบ B-SLIM Model มีผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และ (2) นักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยรูปแบบ B-SLIM Model มีระดับความพึงพอใจต่อกิจกรรมการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนด้วยวิธีปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

Abstract

The purposes of this study were to (1) compare the English communication achievement of the Primary 5 students using B-SLIM Model and traditional teaching methods and (2) compare the satisfaction levels of students toward the activities instructed in learning English for communication using B-SLIM Model and traditional methods. The sample of the study consisted of 2 classes of Primary 5 students enrolled in the second semester of 2016 academic year at Tessaban Baan Bang Muang School. The findings are as follows; (1) The students taught by using B-SLIM Model teaching method presented higher achievement level of English Communication skills than the students using traditional teaching method at the statistically significant level 0.05 and

(2) The student taught by using B-SLIM Model teaching method presented a higher level of satisfaction with instructional activities than the student taught by traditional method at the statistically significant level of 0.05

Keywords:

(1) การจัดการสอนโดยใช้รูปแบบ B-SLIM Model (2) ความพึงพอใจ (3) การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

*บทความนี้เรียบเรียงจากการศึกษาอิสระเรื่อง การเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนปกติ

**นักศึกษาปริญญาโท สาขาการสอนภาษาอังกฤษ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทนำ

เนื่องจากภาษาต่างประเทศถือเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก ซึ่งมีส่วนส่งเสริมให้ผู้เรียนให้ความสนใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 220) จึงได้มีการกำหนดให้มีการเรียนภาษาอังกฤษในหลักสูตรตั้งแต่ระดับประถมศึกษา จนถึงระดับมัธยมศึกษา โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ นักเรียนมีความสามารถ ในการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้อย่างถูกต้องและเหมาะสมทั้งทักษะการ ฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน ซึ่งทักษะทั้ง 4 ล้วนมีความสำคัญเท่า ๆ กัน ในหลักสูตรแกนกลาง การศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ เป็นพื้นฐานสำคัญที่ ผู้เรียนทุกคนต้องเรียนรู้ ซึ่งเป็นสาระการเรียนรู้ที่เสริมสร้างพื้นฐานความเป็นมนุษย์ และสร้างศักยภาพใน การคิด และการทำงานอย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ. 2551: 1)

จากความสำคัญนี้ผู้วิจัยได้สังเกตและวิเคราะห์สภาพปัญหาการจัดการเรียนการสอน ภาษาอังกฤษ ของโรงเรียนเทศบาลบ้านบางม่วง พังงา พบว่าผู้เรียนส่วนใหญ่ยังมีปัญหาการเลือกใช้ คำศัพท์ สำนวนให้เหมาะสมกับการสื่อความหมาย การนำเสนอข้อมูลหรือข้อคิดเห็นด้วยการพูดหรือ ข้อความยังมีองค์ประกอบทางภาษาไม่สมบูรณ์ทำให้สื่อความไม่ตรงประเด็น รวมถึงผู้เรียนแสดงอาการ ขาดความกระตือรือร้นต่อกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษและไม่ให้ความร่วมมือในกิจกรรมเท่าที่ควร หลังจากการศึกษาค้นคว้าแนวคิด ทฤษฎีและรูปแบบการเรียนการสอนแบบต่างๆเพื่อใช้เป็นแนวทางการ

พัฒนาแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาการนำรูปแบบการสอนแบบ B-SLIM Model ซึ่งเป็นรูปแบบการสอนที่จะส่งเสริมให้ผู้เรียนได้ฝึกทักษะการสื่อสารผ่านการทำกิจกรรมในชั้นเรียนที่หลากหลายมาใช้ในการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารแก่ผู้เรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาลบ้านบางม่วงในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โดย รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM (Bilash's Second Language Instructional Model) (Olenka Bilash. 2002 : 307) เป็นรูปแบบการสอนที่เน้นการสื่อความหมายด้านทักษะต่าง ๆ ทั้งการฟัง พูด อ่านและเขียน ซึ่ง Bilash ได้กำหนดขั้นตอนกิจกรรมการเรียนให้สอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ภาษาของนักเรียน ซึ่งเริ่มจากทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน โดยเน้นการให้ปัจจัยตัวป้อนที่มีความหมายเข้าใจได้และอยู่บนความรู้เดิมของนักเรียน (Input) เรียนได้ฝึกทักษะทางภาษา ทั้ง 4 ทักษะ คือ การฟัง การพูด การอ่านและการเขียน ซึ่งจะส่งผลต่อการพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียน (ฐปทอง กว้างสวัสดิ์. 2549 : 36-41) เสริมให้เกิดแรงจูงใจการเรียนและมีส่วนช่วยสร้างสภาพห้องเรียนที่เสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น

ด้วยเหตุนี้ ผู้วิจัยจึงสนใจศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนแบบปกติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อเปรียบเทียบผลการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนแบบปกติ
2. เพื่อเปรียบเทียบความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนแบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาลบ้านบางม่วง จังหวัดพังงา ซึ่งมีการจัดชั้นเรียนแบบคละความสามารถ จำนวน 3 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 96 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2559 โรงเรียนเทศบาลบ้านบางม่วง จังหวัดพังงา จำนวน 2 ห้องเรียน ห้องละ 32 คน รวมทั้งสิ้น 64 คน โดยวิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผลการเรียนภาคเรียนก่อนหน้าซึ่งปรากฏว่านักเรียนทั้งสองกลุ่มมีผลทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานไม่แตกต่างกัน ผลจากการสุ่มอย่างง่ายเพื่อหากกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมปรากฏว่า ชั้นประถมศึกษาปีที่

5/1 จำนวน 32 คน เป็นกลุ่มทดลองการสอนโดยรูปแบบ B-SLIM Model และชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/3 จำนวน 32 คน เป็นห้องที่ใช้รูปแบบการสอนปกติ

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

1. ตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ได้แก่ รูปแบบการจัดการเรียนสอนวิชาภาษาอังกฤษ แบบ B-SLIM Model และวิธีปกติ

2. ตัวแปรตาม (Dependent Variables) ได้แก่ ผลการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร และความพึงพอใจในการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ใช้เครื่องมือการวิจัยดังต่อไปนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร 2 รูปแบบ คือ

1.1 แผนการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบการสอน B-SLIM Model จำนวน 8 แผน แผนละ 2 คาบเรียน

1.2 แผนการเรียนรู้ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ จำนวน 8 แผน แผนละ 2 คาบเรียน

2. แบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แบบประเมินความพึงพอใจของนักเรียนในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารตามแผนการเรียนรู้

โดยผู้วิจัยได้จัดสร้างแผนการเรียนรู้และจัดหาคุณภาพโดยศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรรวมถึงพิจารณาหนังสือแบบเรียนและทฤษฎีการเรียนรู้ประกอบ จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องของแผนการเรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ประเมินดังต่อไปนี้

+1 เมื่อพิจารณาว่าแผนการเรียนรู้นั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

0 เมื่อไม่แน่ใจว่าแผนการเรียนรู้นั้นมีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

-1 เมื่อพิจารณาว่าแผนการเรียนรู้นั้นไม่ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้

จากนั้นนำผลการประเมินที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาดำเนินการหาค่าความสอดคล้อง (IOC) และนำข้อเสนอแนะที่ได้จากผู้เชี่ยวชาญมาปรับปรุงแผนการจัดการเรียนรู้ในส่วนของลำดับการจัดกิจกรรมและการเพิ่มการอธิบายในการทำกิจกรรมการเรียนการสอนให้ชัดเจนยิ่งขึ้น ก่อนที่จะนำแผนการเรียนรู้ที่ผ่านการประเมินไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง ผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่ได้ไปทดลองใช้กับนักเรียนอีกกลุ่มซึ่ง

ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนเทศบาลบ้านย่านยาว พังงา จำนวน 1 ห้อง ห้องละ 45 คน จากนั้นจึงนำผลการจัดการเรียนรู้ที่ได้ไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างเป็นลำดับต่อไป

ในส่วนของแบบทดสอบผลการเรียนรู้นั้นผู้วิจัยได้จัดสร้างแบบทดสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก ขึ้นมาจำนวน 45 ข้อและให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC) และนำแบบทดสอบ ที่ผ่านการประเมินมาใช้กับกลุ่มทดลองที่มีใช้กลุ่มตัวอย่างอันได้แก่นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียน เทศบาลบ้านย่านยาว พังงา จำนวน 1 ห้อง ห้องละ 45 คน จากนั้นนำผลการทดสอบที่ได้มาพิจารณา วิเคราะห์ค่าความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก(r) ก่อนจะเลือกข้อสอบที่ที่ค่าอำนาจจำแนก(p) ในระดับ 0.20 ขึ้นไป และมีค่าความยากง่าย(r)ระหว่าง 0.20 – 0.80 ทำให้ได้แบบทดสอบจำนวนทั้งสิ้น 30 ข้อ

และในส่วนของแบบประเมินความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 นั้น ผู้วิจัยได้จัดสร้างรูปแบบประเมินความพึงพอใจในด้านต่างๆของการจัดการ เรียนรู้โดยใช้เกณฑ์ประเมินแบบประเมินค่า 5 ระดับ โดยระดับ 1 เป็นระดับความพื่อน้อยที่สุดและ 5 เป็นระดับความพื่อนมากที่สุด จากนั้นนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบความถูกต้องและประเมินความ สอดคล้องเชิงเนื้อหา (IOC)

สมมติฐานการวิจัย

1. ผลการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มที่ใช้รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM Model มีระดับสูงกว่ากลุ่มที่ใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ
2. ผลความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนกลุ่มที่ใช้รูปแบบการ สอนแบบ B-SLIM Model มีระดับสูงกว่ากลุ่มที่ใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. เพื่อใช้เป็นแนวทางในการเลือกและพัฒนา รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้ เหมาะสมแก่ผู้เรียน
2. เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาคุณภาพการจัดการเรียนการสอนการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการ สื่อสารและการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่เสริมให้ผู้เรียนมีความพื่อนต่อการเรียนภาษาอังกฤษที่สูงขึ้น

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) โดยใช้รูปแบบ post-test only group design.

วิธีการเก็บข้อมูล

1. คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างจากผลการทดสอบวัดความรู้ความเข้าใจวิชาภาษาอังกฤษพื้นฐานภาคเรียนก่อนหน้าที่มีผลไม่ต่างกันจำนวน 2 ห้องเรียนโดยแบ่งกลุ่มทดลองออกเป็นกลุ่มที่ใช้รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM Model และกลุ่มควบคุมที่ใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ

2. ดำเนินการสอนนักเรียนทั้งสองกลุ่มโดยใช้แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นทั้งหมด 8 แผน แผนละ 2 คาบเรียน หลังจากสอนครบตามแผนการจัดการเรียนรู้ที่กำหนดไว้แล้ว ให้นักเรียนทั้ง 2 กลุ่มทำแบบทดสอบวัดผลการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ข้อคำถามแบบปรนัย จำนวน 30 ข้อ ใช้เวลากลุ่มละ 1 คาบเรียน หลังจากนั้นให้นักเรียนทำแบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

3. นำข้อมูลที่ได้จากการทดลองไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติและสรุปผลการทดลอง

วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

1. ตรวจสอบให้คะแนนผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนทั้งสองกลุ่มโดยใช้เกณฑ์คะแนน 1 สำหรับข้อถูกและ 0 สำหรับข้อผิด จากนั้นบันทึกข้อมูลในโปรแกรมคำนวณสำเร็จรูป

2. วิเคราะห์หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนผลการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนทั้งสองกลุ่มแล้วแปลผลตามเกณฑ์

3. เปรียบเทียบการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจต่อการเรียนการสอนโดยใช้โปรแกรมคำนวณทางสถิติแบบสำเร็จรูปและสรุปผลการทดลอง

ผลการวิจัย

ผลการวิจัยเรื่องการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารและความพึงพอใจ ของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้วิธีการสอนแบบ B-SLIM Model และการสอนปกติ พบว่า นักเรียนกลุ่มที่ใช้รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM Model มีผลการเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารในระดับที่สูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ใช้รูปแบบการสอนปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 และมีความพึงพอใจในการเรียนภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสูงกว่ากลุ่มที่ใช้รูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

อภิปรายผลการวิจัย

จากการเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM Model กับกลุ่มที่ใช้รูปแบบการสอนแบบปกติ

พบว่า ผลการเรียนรู้ด้านการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ใช้รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM Model นั้นอยู่ในระดับที่สูงกว่ากลุ่มที่ใช้รูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานการวิจัยที่ตั้งไว้ เนื่องจากรูปแบบการสอนแบบ B-SLIM Model เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารที่มีรูปแบบและขั้นตอนการจัดกิจกรรมที่สอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ภาษาของนักเรียน โดยเริ่มจากการฟังไปสู่การพูด การอ่าน และการเขียน เป็นกิจกรรมช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้ฝึกทักษะทางภาษาทั้ง 4 ทักษะ โดยการเน้นปัจจัยตัวป้อนที่มีความหมายเข้าใจได้และอยู่บนความรู้เดิมของนักเรียน นักเรียนได้มีส่วนร่วมในกิจกรรมทุกขั้นตอนด้วยการฝึกกิจกรรมที่หลากหลาย เป็นกิจกรรมที่มีลักษณะการใช้ภาษาในชีวิตประจำวันมากที่สุด ทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้บทเรียนใหม่อย่างมีความหมายต่อตัวเองและได้ฝึกกิจกรรมทั้ง 4 ทักษะ จึงส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนเพิ่มขึ้นซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของวชิรินทร์ อุปัทมา(2558) ซึ่งศึกษาเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ Travel and weather ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ B-SLIM ซึ่งพบว่าภายหลังการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ B-SLIM นักเรียนกลุ่มตัวอย่างมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษสูงขึ้นทั้งเมื่อเปรียบเทียบกับก่อนเรียนและเมื่อเปรียบเทียบกับเกณฑ์ร้อยละ 70 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 เนื่องจากนักเรียนได้รับการจัดการเรียนรู้รูปแบบ B-SLIM เป็นการจัดการเรียนรู้ที่เน้นการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร มีขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สอดคล้องกับกระบวนการรับรู้ของนักเรียนได้ฝึกทักษะการฟังและพูดจากการเรียนเนื้อหาใหม่ ในขั้นกิจกรรมเพื่อความเข้าใจและฝึกนักเรียนได้ฝึกทักษะการฟัง การอ่าน และการพูด จากการฝึกกิจกรรมคู่ กลุ่มย่อย และกลุ่มใหญ่ เพื่อให้เข้าใจเนื้อหาใหม่ยิ่งขึ้น อีกทั้งยังสอดคล้องกับแนวคิดของอดิศักดิ์ ศรีวรกุล(2556) ซึ่งศึกษาเรื่อง การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/7 ปีการศึกษา 2556 พบว่าผลการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/7 ปีการศึกษา 2556 อยู่ในระดับสูงขึ้น หลังจากทีนักเรียนได้รับการสอนโดยใช้ B-SLIM Model ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ และแสดงให้เห็นว่าการใช้รูปแบบการสอนโดยใช้ B-SLIM Model เป็นรูปแบบการสอนหนึ่งที่สามารถพัฒนาความสามารถในการใช้ทักษะภาษาอังกฤษทั้ง ซึ่งเป็นประโยชน์ในการจัดหลักสูตรการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของโรงเรียน อีกทั้งยังสามารถพัฒนาวิธีการสอนให้มีประสิทธิภาพ เพื่อพัฒนาจุดด้อยของนักเรียนในการเติมเต็มศักยภาพ และสามารถนำภาษาไปใช้ในชีวิตประจำวันได้อย่างคล่องแคล่วมากขึ้น

เมื่อเปรียบเทียบผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนทั้งสองกลุ่มพบว่า ผลการประเมินความพึงพอใจของผู้เรียนกลุ่มที่ใช้รูปแบบการจัดการเรียนรู้รูปแบบ B-SLIM Model อยู่ในระดับสูงกว่ากลุ่มที่ใช้รูปแบบการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของอังกมล อินทรปราณีกุล (2553) ได้ศึกษาผลการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ B-SLIM พบว่านักเรียนมีความเข้าใจตามกิจกรรมที่ครูได้กำหนดให้ได้เป็นอย่างดี นักเรียนมีความสนุกสนานกระตือรือร้น ในการทำงาน

ข้อเสนอแนะ

1. ผลการวิจัยในครั้งนี้พบว่าผลการเรียนรู้ของกลุ่มผู้เรียนที่ใช้รูปแบบการสอนแบบ B-SLIM Model มีระดับสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ดังนั้นรูปแบบการสอนแบบ B-SLIM Model จึงควรได้รับการส่งเสริมให้ใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไปในระดับชั้นอื่นๆต่อไป
2. ในการจัดการเรียนการสอนด้วยรูปแบบ B-SLIM Model ผู้สอนควรพิจารณากิจกรรมที่ใช้ในการจัดการเรียนรู้ให้มีความหลากหลายเพื่อเสริมให้ผู้เรียนได้เสริมสร้างทักษะการเรียนรู้ที่ดีและเพิ่มโอกาสในการพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ดียิ่งขึ้น
3. ผู้สอนควรพิจารณาใช้บทเรียนและสื่อการเรียนที่เป็นสื่อจริงและเป็นสิ่งใกล้ตัวที่ผู้เรียนสามารถพบเห็นหรือมีประสบการณ์ได้จริง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงพินความรู้เดิมได้ดีขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2542). *การสังเคราะห์รูปแบบการพัฒนาศักยภาพของเด็กไทยด้านทักษะการสื่อสาร*. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *แนวทางการจัดการเรียนรู้ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ : สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ.
- กฤตพร ช่วยบุญชู. (2558). *การพัฒนาทักษะและผลสัมฤทธิ์ทางการศึกษาในวิชาภาษาอังกฤษในชีวิตจริง 2 โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยอาชีวศึกษาเทคนิคบริหารธุรกิจกรุงเทพ ภาคเรียนที่ 2 ปี การศึกษา 2558*. งานวิจัยชั้นเรียน.
- บรรลุ แคนดงยั้ง. (2555). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โดยใช้ B-SLIM model*. วิทยานิพนธ์ปริญญาศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการสอนภาษาอังกฤษสำหรับผู้พูดภาษาอื่นโครงการบัณฑิตศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี.
- ปริญญารัตน์ ศิลาเลิศ. (2559). *การพัฒนาความสามารถในการเขียนภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ B-SLIM Model และแผนภูมิกราฟิก*. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิตสาขาวิชาหลักสูตรและการสอนบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- พวงรัตน์ทวีรัตน์. (2530). *การสร้างและพัฒนาแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์. สำนักทดสอบทางการศึกษาและจิตวิทยา : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*.

- วัชรินทร์ อุทัย. (2558). *การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ หน่วยการเรียนรู้ Travel and weather ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จากการจัดการเรียนรู้โดยใช้รูปแบบ B-SLIM.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตร์มหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏนครราชสีมา.
- ศิริรัตน์ มงคล. (2553). *การพัฒนาการเรียนรู้ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1.* วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ชมასิริ โขติกลาง. (2547). *การพัฒนาทักษะการฟัง-พูด โดยใช้ B-SLIM Model.* วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต.มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- อดิศักดิ์ ศรีวรกุล. (2556). *การพัฒนาทักษะการใช้ภาษาอังกฤษ โดยใช้ B-SLIM Model ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4/7 ปีการศึกษา 2556.* งานวิจัยชั้นเรียน
- อิงค์มล อินทรปราณีกุล. (2553). *ผลการจัดการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยรูปแบบ B-SLIM ประกอบกิจกรรมเกมวิชาภาษาอังกฤษ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5.* วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- Bilash, O. (2002). *The Challenges and successes of Developing a Literacy Community in a Minority Language in Western Canada : An Action Research Study.* Foreign Language Annuals.35 ;3.
- Johnson, K. and Morrow, K. (1981). *Communicative in the classroom.* London : Longman.